

GONIEC

KRAKOWSKI 2 Mk.

Redakcja i administr.: Kraków, Dunajewskiego 7, Telefon Nr. 2502.
Biuro miastowe administracji: Karmelicka 16, Telefon Nr. 2086.

Prenumerata w Krakowie: miesięcznie Mk 36.— Z odnośnieniem do domu oraz na prowincyi miesięcznie Mk 60.— Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Nr. 190. — Rok III.

Kraków, środa 14 lipca 1920.

Redaktor naczelny: Dr. Roger Battaglia.

Anglia żąda od bolszewików zawieszenia broni z Polską.

W razie odmowy udzieli Polsce pomocy.

Paryż (PAT) Ag. Hav. Z powodu sytuacji na froncie polskim wysunęły się nagle sprawy polsko-rosyjskie na pierwszy plan obrad dyplomatów sprzymierzonych, zebranych w Spaa.

Lloyd George prowadzi w dalszym ciągu rokowania z Krasnem, przyczem żąda zawieszenia broni z Polską, a w razie odmowy ze strony bolszewików, Anglia udzieli Polsce najwybitniejszej pomocy.

Lyon (PAT) Francya nalega na Anglię, aby zawarła pakt z bolszewikami, jeżeli nie

zgodzą się na natychmiastowe zawieszenie broni z Polską.

Rządy koalicji przedstawia swym parlamentom sprawę pomocy dla Polski.

Paryż (PAT). Ag. Havasa. Korespondent „Petit Parisien” donosi ze Spaa, iż rządy francuski, angielski i włoski gotowe są przedłożyć w parlamentach sytuację, w jakiej znajduje się Polska, aby zażądać dla niej pomocy.

Lloyd George postawił Polsce ciężkie warunki za interwencję.

Wilno ma być oddane Litwie. — Sprawa Galicji wschodniej ma wrócić do stanu z przed lipca 1919. — Premier nasz przyjął warunki po dłuższym namyśle.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 13 lipca.

„Gazeta Warszawska” otrzymała od swego korespondenta paryskiego p. Smogorzewskiego, przebywającego w Spaa, następujące informacje:

W sobotę 10 lipca udał się marszałek Foch i generał Weygand do hotelu Bahmoral, gdzie mieszka delegacja polska i przez trzy kwadranse konferowali z premierem Wł. Grabskim. Popołudniu p. Grabski wziął udział w posiedzeniu Rady państwa, które trwało pół godziny. Obecni byli między innymi: Lloyd George, Curzon, Millerand. Po długiej dyskusji oświadczył Lloyd George, że gotów jest w imię gmin prosić o pomoc dla Polski i że jednym z warunków nałożenia stosunków ekonomicznych z Rosją będzie oddanie Anglii natychmiastowego przerwania operacji wojennych, celem rozpoczęcia rokowań pokojowych, przyczem Lloyd George postawił Polsce bardzo ciężkie warunki.

Grabski wrócił do hotelu, gdzie naradzał się z pp. Piłsem, Pothiem, Paderewskim, Wielowiejskim i innymi członkami delegacji polskiej.

Po godzinnych naradach Grabski wrócił na konferencję Rady najwyższej i oświadczył, że przyjmuje warunki Lloyd Georgea.

W niedzielę p. Grabski opuścił Spaa i powierzył prowadzenie rokowań p. Paderewskiemu.

Warszawa (Telef.) Według informacji, które nadeszły tutaj drogą prywatną, sądzićby należało, że Francya zgodziła się bez wahania na poparcie Polski w walce z sowietami. Zastrzeżenie dotyczy tylko momentów politycznych, w których Polska, zawierając układy z Ukrainą lub z Węgrami nie zawiadomiła o tem Francji. Francya uważa Polskę ze względu na Niemcy za swego ważnego sojusznika i dlatego pragnie udzielić jej wydatnej pomocy. Natomiast Anglia uczyniła swą pomoc zależną od oddania Litwy Wilna i pozostawienia sprawy Galicji wsch. w tym stanie, w jakim znajdowała się przed lincem ubiegłego roku. W tutejszych sferach wioskują, że zarówno linia Dmowskiego, jak i idea niepodległej Ukrainy były dla koalicji nie do przyjęcia.

Marszałek Foch wyraża się optymistycznie o sytuacji wojskowej Polski.

Bolszewicy niezdolni do dłuższej akcji.

Paryż (PAT) Ag. Hav. Korespondent „Matin” podaje ze Spaa, iż sprawy polskie były wczoraj wieczorem omawiane. Dziennik ten twierdzi, że marszałek Foch wyjedzie z Spaa do Paryża dla opracowania dyrektyw, które należy przed-

łożyć Polsce. Marszałek Foch w wywiadzie z przedstawicielem „Matin” oświadczył, że jego zdaniem położenie armii polskiej nie jest tak bardzo poważnem oraz że bolszewicy nie są zdolni do dłuższej ofensywy.

Wilno gotuje się do boju!

Wilno (PAT) Pod wpływem wiadomości z frontu, miasto Wilno ujawnia zdecydowaną wolę obrony przed nieprzyjacielem. Dowództwo wojskowe, rady miejskie i cały szereg organizacji społecznych, wydały odezwę, nawołującą ludność pod broń. Do biur werbunkowych napływa maństwo ochotników płci obojga. Utworzo oddziały ochotnicze oraz straż obywatelską, mającą trzymać porządek w mieście. Po krótkim przygaszeniu panuje w mieście zupełny spokój.

Odezwa rady miejskiej.

Wilno. (PAT) Rada miejska powzięła uchwałę następującą: W chwili, gdy cały naród chwycił za broń, ażeby odeprzeć barbarzyńską hordę, gotującą w try i wolność ojczyzny, wywalczoną bohaterką armią naszych żołnierzy, rada miejska m. Wilna, jako jedynie powołane drogą powszechnych wyborów przedstawiciel-

stwo ludności zgłasza się do władz wojskowych i cywilnych z żądaniem, by spełniając patriotyczną wolę ludności powołały niezwłocznie do wojska te roczniki, które w innych dzielnicach Rzeczypospolitej pełnią już tę szczytną służbę. Rada miejska poleca magistratowi przesłanie powyższej uchwały radzie Obrony Państwa na ręce Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza wojsk polskich, naczelnemu dowództwu frontu północnego i komisarzowi generalnemu ziem wschodnich. — Rada miejska wobec powagi chwili, pomimo krytycznego stanu finansów miejskich, wyasygnowała z kasy miejskiej 100.000 mk. dla zaspokojenia chociażby części pierwszych potrzeb tworzącego się we Wilnie oddziału ochotniczego.

Z Wilna nie ewakuowano urzędów państwowych

Wilno. (PAT) Weber pojawia się pogłoski o bliskiej ewakuacji instytucji państwo-

wych Wilna, stwierdzić należy, iż o ewakuacji urzędów zarządu cywilnego ziem wschodnich z Wilna dotąd niema mowy. Zarządzono jedynie pewne ułatwienia przy wyjeździe rodzin urzędników. Również banki wileńskie i PKKP. pozostają we Wilnie i czynne są nieprzerwanie.

Lwów żąda powszechnego poboru

Lwów. (PAT) We Lwowie pod pomnikiem Mickiewicza odbyło się zebranie. Imieniem młodzieży przemawiał p. Mendycs. Wskazał na powagę chwili obecnej, na konieczność niesienia ojczyźnie pomocy, poczem przyjęto uchwałę: 1) ludność miasta Lwowa wzywa rząd, aby zamknęto wszystkie kina, teatry i inne miejsca rozrywek; 2) ludność wzywa rząd, aby zarządził powszechny pobór. Po kilku przemówieniach i odśpiewaniu hymnu narodowego, ruszono pod magistrat, gdzie przemawiał gorąco artysta Rydzewski, następnie udano się pod DOG, gdzie przemówił generał Lampezan, wzywając do czynu i do wytrwania.

Włościanie lwowscy pójdą walczyć za ojczyznę.

Lwów (PAT) Wczoraj w sali Gwiazdy odbył się wiec włościan powiatu lwowskiego, zwołany przez zarząd Kół Roln. Uchwalono rezolucję: że włościanie polscy oświadczają gotowość bronięcia ziemi ojczystej do ostatniej kropli krwi. Postanowiono spowodować, aby włościanie natychmiast się zgłaszali do armii, do małopolskich oddziałów armii ochotniczej i do Legii ochotniczej. W najbliższą niedzielę odbędą się 4 podobne wiece w obrębie całego powiatu lwowskiego.

Patriotyczne stanowisko żydów lwowskich.

Lwów (PAT). Z inicjatywy żydowskiego klubu mieszczańskiego odbyło się wczoraj we Lwowie-liczne zebranie żydowskich kupców, przemysłowców i rzemieślników. Po przemówieniach wiceprezydenta miasta Lwowa p. Schleichera i innych przyjęto rezolucję, w której wezwano współwyznawców do czynu. Młodzież musi zabronić chwycić, starsi zaciągać się do szeregów pomocniczych i złożyć daninę pracy i mienia. — głosi rezolucja. W tej myśli zarządcono na miejscu zbiórki na cele obrony państwa. Obecni złożyli natychmiast 300 tysięcy marek do dyspozycji lwowskiego D. O. G.

Zarząd zboru izraelickiego prowadzi niezależnie od tego akcję za masową subskrypcją pożyczki państwowej, oraz za popieraniem wszystkich akcji, związanych z obecną chwilą.

Wiec kupców chrześcijańskich.

Lwów (PAT) Kongregacja kupiecka zwołała wielki wiec kupców chrześcijańskich, na którym wezwano kupców i pomocników handlowych, by oddali się na usługi armii i opodatkowali się znacznymi kwotami na cele wojenne.

O nawiązanie stosunków angielsko-rosyjskich.

Wymiana not między Lloyd Georgem a Cziczerynem.

Paryż (PAT). Ag. Havasa donosi ze Spaa: Odpowiedź na notę Cziczeryna zawiera dwa warunki, postawione przez Anglię, od których przyjęcia zależne jest wznowienie stosunków z Rosją. Warunki te są: uznanie długów rosyjskich i zrzeczenie się wszelkiej propagandy na ziemiach imperium brytyjskiego.

Paryż (PAT). Ag. Havasa donosi: „Petit Parisien” dowiaduje się ze Spaa, że Lloyd George otrzymał odpowiedź Cziczeryna w sprawie warunków, postawionych przez rząd angielski dla wznowienia stosunków handlowych z Rosją. Rząd sowieński gotów jest uznać dług osób prywatnych, ale odmawia uznania długów państwa rosyjskiego. Godzi się też na powstrzymanie propagandy na wschodzie.

Dalsze ciężkie zmagania na bolszewickim froncie.

Warszawa. (PAT) Komunikat sztabu generalnego wojsk polskich z dnia 12 b. m.: Na południe od Świecia ożywna działalność wywiadowcza. W rejonie Mołodeczno wzięta walka. Oddziały nasze odstępowały krok za krokiem w ciągłej walce z zafadło atakującymi dywizjami nieprzyjacielskimi. Po ciężkiej nocnej walce nieprzyjaciel zajął Mińsk. Nasze wojska zgodnie z rozkazem wycofały się na zachód od tego miasta. Na południe i wschód od Mińska grupy naszych wojsk pod dowództwem pułkownika Kaliszka w zaciętych walkach z atakującymi oddziałami przeciwnika zadali mu ciężkie straty. 8-ma dywizja strzelców sowieckich została w tych walkach prawie zupełnie rozbita. 36-ty pułk z tej dywizji, który przedarł się na tyły naszej grupy, został przez dwa nasze bataliony wraz z jednym szwadronem doszczętnie zniszczony. Na Polesiu oddziały 35-go pułku zdecydowanym kontratakiem roz-

biły w rejonie stacji Płycz atakującą kolumnę bolszewicką, a następnie przy pomocy rezerw i pociągu pancernego zajęły budkę kolejową na wschód od Myszenki, zmuszając całą grupę bolszewicką do panicznej ucieczki. Ataki nieprzyjacielskie prowadzone przy pomocy statków pancernych wzdłuż Prypeci w rejonie Petrykowa i Gorodyszcz rozbiły się o opór naszych oddziałów. 25-ty pułk piechoty odbił zaciekle ataki bolszewickie, prowadzone na miejscowość Mała Werbica na zachód od Sarn. Pułk ten przeszedł następnie do kontrataku i znaczne wzięł zdobycze wojenne, których jednak nie zdołał wywieźć z powodu braku środków transportowych. — W rejonie Równa nieprzyjaciel po klęsce poniesionej w dniu 10 bm. zachowuje się biernie. Dalsze ataki nieprzyjacielskie na Dubno odparto. Na południu ożywna działalność wywiadowcza.

Bolszewickie bandy zamordowały generalnego komisarza frontu podolskiego Minkiewicza.

Łwów (PAT). Dzienniki donoszą: Ubiegłej środy wyjechał z Płoskirowa pociąg ewakuacyjny, w którym znajdował się naczelny komisarz cywilny ziem wolińskiej i frontu podolskiego Minkiewicz, z grupą urzędników zarządu. W drodze pociąg został zatrzymany wskutek uszkodzenia toru. Na pociąg napadły bandy bolszewickie, wobec czego część urzędników z komisarzem Minkiewiczem poczęła uciekać w kierunku Czarnego Ostroga, a druga część w stronę Płoskirowa. Uciekający w stronę Płoskirowa dotarli na miejsce, natomiast ci, którzy dążyli na Czarny Ostrów, w znacznej części padli ofiarą bandy bolszewickiej. Minkiewicz ocalał w drodze i oświadczył iż dalej iść nie może. Uciekający pozostawili go, nie mogąc go unieść ze sobą. Gdy po oczyszczeniu okolicy przybyli na miejsce napadu oddziały polskie, znalazły 46 osób nagich i ograbionych w zupeł-

ności. Zwłoki, przysypane zaledwie cienką warstwą piasku, znajdowały się już pod wpływem wielkiego gorąca w stanie niesłychanego rozkładu. Między innymi znaleziono potwornie zmasakrowane zwłoki Tadeusza Grocholskiego, zastępcy pełnomocnika Czerwonego Krzyża, również potwornie zmasakrowane były zwłoki, co do których przypuszczano, iż są to zwłoki Bolesławskiego. Minkiewicza nie znaleziono, ani jego zwłoki. Według dotychczasowych dochodzeń bolszewicy prowadzili 16 jeńców a przechwalali się, że prowadzą polskiego ministra. Jednego z tych jeńców, którego nie można było rozpoznać, bo był w białym, trzymali osobno w izbie, podczas gdy innych pozostawili na dworze. Istnieje więc przypuszczenie, że naczelny komisarz Minkiewicz pozostał przy życiu i był właśnie tym jeńcem uprowadzonym przez bolszewików.

Sprawa Cieszyńska ugodowo załatwiona.

Pomyślny przebieg rokowań między Grabskim a Beneszem.

Warszawa. (Tel.) Dr Benesz konferował dwukrotnie z prezesem Wł. Grabskim i p. Patkiem w sprawie śląska Cieszyńskiego. Jak donoszą pisma warszawskie, dr Benesz wyjechał ze Spaa do Pragi, aby zdać sprawę z tych rokowań.

Jak zapewniają przebieg tych rokowań był bardzo pomyślny, wskutek czego przyszłość śląska Cieszyńskiego byłaby rozstrzygnięta przez Radę Najwyższą na podstawie tego porozumienia.

Niemcy terrorem i fałszem przeprowadzili plebiscyt na Mazurach i w Warmii.

Kwidzyn. (PAT) Według źródeł niemieckich o godz. 4 rano wiadomy był następujący wynik głosowania w Prusach zachodnich: Razem oddano 99.300 ważnych głosów. Z tego padło za Niemcami 91.624. Na Polskę 7.632. Na pojedyncze okręgi rozdziela się ten wynik jak następuje: Różnberg 23.681 głosów niemieckich i 1074 polskich, okręg malborski 17.437 niemieckich, 183 polskich, z dwóch małych powiatów wynik jeszcze nie wiadomy, okręg sztumski 18.289 głosów niemieckich, 4.929 polskich, wynik w 15 gminach nieznanym dotąd, okręg kwidzyński 22.215 głosów niemieckich, 1056 polskich, wynik głosowania w miejscowościach dalszych jeszcze nieznanym.

Warszawa. (PAT) Wydział prasowy ministerstwa spraw zagranicznych komunikuje przewidywany wynik głosowania przeprowadzonego w dniu 11 b. m. na terenach plebiscytowych Warmii i Mazurach. Na Mazurach rezultaty znane są dotychczas w 1661 okręgach, z których 1602 opowiedziało się za Niemcami, 9 zaś za Polską (w tej liczbie 6 w powiecie ostrzeszowskim). Głosów oddano ogółem 361.063, z tego 353.655, t. j. 97 proc. za Niemcami, 7.408, t. j. 2 i pół proc. za Polską. W powiatach nadwiślańskich padło ogółem głosów 91.634 za Niemcami, t. j. 92 proc., zaś za Polską 7.632, czyli 8%.

Wydział prasowy nie posiada jeszcze wia-

omości o stosunku oddanych głosów do ogółu uprawnionych do głosowania, lecz już z powyższych cyfr wynika, że

UDZIAŁ POLAKÓW W GŁOSOWANIU BYŁ WPROST MINIMALNY,

śmiesznie niski odsetek głosów oddanych za Polską, nie odpowiadający nawet w przybliżeniu cyfrom stosunku obu narodów zamieszkających w Warmii i na Mazurach, jest tylko logicznym następstwem nieuwzględnienia słusznych żądań polskich dla odroczenia plebiscytu aż do czasu, gdy ludność wolna od wszelkiej presji i terroru, będzie mogła wypowiedzieć swoją wolę w tak ważnej sprawie, jak przynależność krajów do jednego lub drugiego państwa. Tymczasem plebiscyt przeprowadzono w warunkach, wykluczających swobodę głosowania, gdyż cały teren jest w rękach władzy niemieckiej, która popiera wszelkimi siłami agitację niemiecką, uniemożliwiając rozważanie się propagandy polskiej. Napływ ogromnej liczby nadesłanych z Niemiec jako uprawnionych do głosowania z tego jedynie powodu, że się urodzili na tym terytorium, oraz terror stosowany przez Niemców w sposób najbardziej bezwzględny, musiały doprowadzić do abstynencji Polaków od głosowania. — Nadto zaś stwierdzono cały szereg faktów fałszowania

wyników głosowania, co było Niemcom ułatwione wskutek nieobecności polskich członków komisji gminnych, których do lokali wyborczych nie dopuszczono. Rząd polski jeszcze przed terminem plebiscytowym oświadczył uroczystie wobec alianckiej komisji plebiscytowej i rady ambasadorów, że głosowanie odbyte w tych warunkach nie może być uważane za zgodne z istotną wolą ludności, a tem samem nie odpowiada intencjom traktatu wersalskiego.

Niesłychane fałszerstwa Niemców.

Olsztyn. (PAT) Głosowanie w Olsztynie odbyło się zupełnie spokojnie. Z polskiej strony jednakże zauważono, że Niemcy przewożili głosujących po odbyciu głosowania z jednego powiatu do drugiego. Za tem przemawiał bardzo ożywiony ruch automobilowy. Ze Szczytna donosi jeden z naocznych świadków, że na wczorajszym posiedzeniu przy progu sali głosowania, pewien niemiecki mąż zaufania pytał się każdego wchodzącego, czy ma kartkę, oraz kazał ją sobie pokazać. Gdy natrafił na kartkę polską, odbierał ją, twierdząc, że jest nieważna i dawał kartkę z napisem „Ostpreussen“.

Rząd polski nie uzna „plebiscytu“.

Warszawa. (PAT) Komunikat urzędowy ministerstwa spraw zagranicznych. Delegat rządu polskiego i konsul generalny w Olsztynie wręczył jak wiadomo prezydentowi tamtejszej komisji międzysojuszniczej w dniu 3 b. m. notę, w której domaga się rewizji wszystkich list, uprawnionych do głosowania w okręgu ożywionym ruchem automobilowym. Ze Szczytna dookończeniu tej rewizji. Gdy odpowiedź na tę notę nie nadeszła, delegaci zwrócili się z polecenia rządu polskiego w dniu 10 b. m. do komisji międzysojuszniczej, stwierdzając uroczystie, że plebiscyt odbyty w tych warunkach rząd polski nie może uznać za zgodny z rzeczywistą wolą ludności, a tem samem z duchem traktatu wersalskiego.

OCHOTNICZCE.

Czy wiesz?

Biała dziewczyno...

Konwalia, lilio

Ty polna, leśna, ty wonna

Młodością nieobronna

Dziedziło!

...Byłaś jak zdroj

Nagle wezbranych, młodych si

Czara pieniądza...

Gdy nad tryumfem przemocy

Z oczu twych trysła łza

Gorąca —

...Byłaś jak kierz

Nagle rozkwitłych, dzikich róż

W oddechu burz...

Gdy w duszę padła skra:

Kto żyw:

„W bójl“...

Jak pior rycerskich wianie

Zachwyt oskrzydlił cię męzny

Wizja dziewczęci z Dom Remy!

Lecz kto przy łożu stanie

„Miłości twojej

Co powalona w niemocy?

Samarytanko.

Siostrko-kochanko!

Rannego ty tęsknoto:

Lagodo — z twarzą złotą

Wschodząca o północy

Nad bólu kraje...

Drżące...

Ufaj i wierz!

O! Miłująca...

Nie zginiel...

Tę pójdziesz czy tę drogą

Cheruby cię wspomogą —

Cudu godzina...

Twoja.

Łza — perła się potoczy...

U zdroja

Spragniony będzie pił

Z żywota wody

Odrzuci rycerz ciężar zbrojei

Ranny zaczerpnie mocy

Ze złotych krwi.

Umartych gloria owinie

I zapach róż

Zywi otworzą oczy —

Na one zamknięte ogrody

Na odzyskane raje

... Ojczyzny, ninie...

Tak ci się stanie

wedle wiary twojej...

Roy.

Gen. Wrangel i Rosya „krymska”.

Sily gen. Wrangla rosna. — Komunikacya Krymu z zachodem Europy. — Stosunki gospodarcze na Krymie. — Szalona drozyna. — Akcya gen. Wrangla ulga w naszej sytuacji wojskowej.

(Od naszego korespondenta).

Mińsk, w lipcu.

Ostatnie wypadki zwróciły znowu uwagę na armię gen. Wrangla, oraz zorganizowany pod jego auspicjami antybolszewicki rząd rosyjski, który obecnie jest jedynym zorganizowanym i działającym realnie rządem rosyjskim przeciwstawiającym się Rosyi sowieckiej. O tej „krymskiej” Rosyi, dzięki nadeszłym tu gazetom rosyjskim, możemy Wam podać szereg nowych informacji.

Armia krymskiego rządu gen. Wrangla niewątpliwie rośnie. Przed paru miesiącami liczyła ona 10 tysięcy ludzi, obecnie już siłę tej armii — posuwającej się na Jekaterynosław, jako najważniejsze centrum przemysłowe naddnieprzańskiej Ukrainy — obliczają na 3 korpusy. Wzmocniają ją ciągle napływający ochotnicy, przybywający drogą morską. Przybywają zarówno z Polski (jak wiadomo, niedawno część członków dawnej armii gen. Bredowa odesłano z obozu internowanych w Dąbiu, do gen. Wrangla, Red.) jak z państw słowiańsko bałkańskich (głównie z Belgradu) z Grecyi itd. przez Rumunię, jak wreszcie z innych, dalszych stron świata. Niedawno np. przywiózł z Sebastopola włoski okręt większą liczbę Rosyan b. jeńców wojennych z armii gen. Samsonowa. Komunikacya Krymu ze wszystkimi krajami koalicji jest stale utrzymywana drogą morską. Przyjeżdżają do Sebastopola zarówno okręty wojenne koalicjantów (np. przed kilku dniami przyjechał na koalicyjnym torpedowcu z Konstantynopola min. Kriwoszeim) jak okręty transportowe, przywożące żywność i materiał wojenny, amunicję. Są to przeważnie parowce angielskie (z czego widać, że kokietowanie z Krasinem nie przeszkadza Anglikom wybitnie wspomagać wroga bolszewików Wrangla) ale przed kilku dniami przybył także wielki japoński parowiec „Waien-Maru”, na którym przybył wielki transport węgla, medykamentów oraz — oficjalny przedstawiciel rządu japońskiego przy gen. Wranglu, major Takasichi, porozumiewający się stale z rządem swoim w Tokio za pomocą radiostacji w Konstantynopolu, dokąd często wyjeżdża.

Niedługo zresztą ta potrzeba wyjazdów jego i innych koalicyjnych dyplomatów ustanie. W Symferopolu bowiem pod kierownictwem angielskich techników, buduje się stacya radiotelegraficzna o takiej sile, że będzie się mogła komunikować bezpośrednio ze stolicami Europy zachodniej.

Położenie gospodarcze na Krymie ma nie być złe, specjalnie co się tyczy żywności. Mąki są zapasy dostateczne, tak że aż do nowych zbiorów wystarczy po 1 funcie dziennie chleba na osobę. Gen. Wilczewski — sądząc z nazwiska, Polak — kierujący aprowizacyą państwa, zakazał zupełnie wywozu pszenicy i żyta z Krymu, zarówno lądem jak morzem. Natomiast posiada Krym obecnie olbrzymie zapasy jęczmienia, którego nadmiar w ilości 7 milionów pudów (przeszło 100 milionów kilo) przeznaczone jest na wywóz, jako środek wymienny. Dla zaoszczędzenia byłaby i owiec wprowadzono 3 postne dni w tygodniu, tłuszczy brak, zaczęto go przywozić z Bułgaryi, cukru brak największy, przywieziono go niedawno pewną ilość wskutek czego cena cukru „spadła” z 2 tysięcy na 1 tysiąc rubli za funt.

Wogóle, pomimo względnego uporządkowania stosunków gospodarczych, ceny w Rosyi „krymskiej” są zupełnie takie same, jak w Rosyi bolszewickiej. Pojęcie o tem mogą dać place rzemieślników i robotników: szewc-majster 16.000 rubli dziennie, szewc-czeladnik 8000 rubli dziennie, krawiec 5.000 rb. dziennie, pracznia 2000 rb. dziennie i całe utrzymanie itd.

Akcya gen. Wrangla nie jest bez militarnego znaczenia. Armia jego wyszła już po za właściwy Krym tj. półwysp krymski i rozwija się na zadnieprzańskiej Ukrainie, posuwając się rozwiniętym frontem, sięgającym Dniepru lewym skrzydłem, od Czarnego morza ku północy. Gdy to piszę, walki toczyły się na linii Melitopol—Aleksandrowsk, armia Wrangla miała w nich powodzenie i bolszewicy musieli w sukurs sprowadzić swoją 15 dywizję, którą wzięli z polskiego frontu. Dla nas więc jest to pewna ulga.

i t. d., lecz na błoniach mazowieckich, tuż u bram stolicy.

Nasza ofenzywa wiosenna w każdym razie dała nam tę wyższość nad nieprzyjacielem, że do ostatniej chwili przed obecną ofenzywą bolszewicką inicjatywa wojenna była w naszych rękach, a i dziś nie została ona nam wydartą.

To były względy natury czysto strategicznej, które zmusiły naczelne dowództwo do rozpoczęcia ofenzywy marcowej, pozatem istniały również i inne względy, wpływające na rozpoczęcie tej ofenzywy, mianowicie względy ekonomiczne i gospodarcze, które nakazują o ile można prowadzić wojnę na terenie nieprzyjacielskim lub obcym.

Z tych wszystkich względów ofenzywa armii polskiej, zakończona tak świetnym czynem, jak zajęcie Kijowa oraz odparcie wroga za Dniepr, bez zaprzeczenia była koniecznością chwili i wszelka w tym względzie krytyka co do potrzeby lub szkodliwości tej ofenzywy jest wprost nielogiczną, lub też opartą na złej woli.

Należy pamiętać bowiem o aforyzmie wojennym, który brzmi: podczas wojny strategia kieruje polityką, a nie odwrotnie. O tem niestety niektórzy zapominają.

Na dalsze zapytania, jaki wytworzył się stosunek pomiędzy obu armiami wspólnie zwalczającymi wroga, t. j. polską i ukraińską, gen. Zieliński odrzekł, że stosunek ten jest bardzo dobry, porozumienie jest zupełne a braterstwo broni i przelana wspólnie krew w walce ze wspólnym, odwiecznym wrogiem przyczyni się bezwątpienia do zbliżenia się obu bratnich narodów.

Do wynajęcia 2 mieszkania po 2 pokoje z kuchnią na cały sezon w Bystrej koło Bielska. Bliższa wiadomość: Unger, Grabowskiego II. p.

Automobile różnych wielkości i pojemności oraz auto ciężarowe na 3500 kg. na bliższe i dalsze tury do wynajęcia. Wiadomość: Inżynier J. Strzałkowski i Ska, ulica Starowiślna 16, I. p. 1623

Biura Domu Spedycyjnego H. MENDELSONN przeniesione zostały do nowego lokalu Plac Dominikański 1, I p.

Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu obecnie **BANK MAŁOPOLSKI S. A.** w Krakowie.

Na mocy rozporządzenia Ministerstwa Skarbu, mogą właściciele

austryackich pożyczek wojennych

zamieniać je na długoterminową Polską Pożyczkę Odrodzenia, pod warunkami w rozporządzeniu bliżej określonymi.

Wzywamy wszystkich Klientów, którzy z lombardowali u nas austriackie pożyczki wojenne, aby skorzystali ze sposobności konwersyi

do dnia 15 lipca b. r. gdyż w przeciwnym razie grozi im utrata kapitałów włożonych w te pożyczki.

Każdy dłużnik lombardowy odpowiada za spłatę udzielonego mu kredytu, na podkład pożyczki austriackiej — nie tylko wartością zastawionych efektów, lecz także całym swoim majątkiem.

Klienci, którzy do dnia 15 b. m. zobowiązań swych nie spłacą lub nie przemienią austriackiej pożyczki na polską, narażą się na skutki ustawowe.

DYREKCJA.

Moskwa nawołuje do krucjaty przeciw Polsce.

Potwarze o okrucieństwach armii polskiej. — „Lwów zajęty”. — „Za kilka dni padnie Warszawa”. — „Manifesty” Trockiego.

(Korespondencya własna „Gonia Krakowskiego”).

Ryga, 12 lipca.

Oficerowie lotewscy, którzy wrócili z pertraktacji z Moskwy, wskazują zgodnie na rozpętanie się tam agitacji przeciw polskiej, nawołującej do skupienia wszystkich sił dla podjęcia krucjaty przeciw Polsce. Wojowniczy pęd, skierowany przeciw Polsce, pobudza też Rosyę przeciw Łotwie. Wobec tego, że rozsiewane są wiadomości o wrogu dla Polski stanowisku robotników angielskich, o rzekomem opuszczeniu Polski przez Amerykę, a nawet Francję, wytwarza to w Łotwie mniemanie, iż Polska może być zupełnie pozbawiona wszelkiej pomocy i nie zdoła się oprzeć nawałi bolszewickiej.

Agitator bolszewicki Czerepuk udał się z Rygi do Moskwy, by wyjednać tam fundusze na organizacyę powstania białoruskiego.

Iskrówki bolszewickie z ostatnich dni są przepełnione opisami okrucieństw, jakich rzekomo dopuszczają się wojska nasza nad nie-

przyjacielem i bezbronną ludnością. Usłużna bolszewikom prasa w różnych krajach nie o mieszkując korzystać z kłamstw i oszczerstw, kierowanych przeciw Polsce. Pozatem iskrówki bolszewickie przepełnione są wiadomościami o wybuchach rewolucyi w Polsce, zwłaszcza w Warszawie, ciągłemi zapowiedziami, że już Lwów jest w rękach wojsk sowieckich, że sztandar czerwony sowiecki za dni kilka wionie na Zamku w Warszawie.

W jednym z ostatnich artykułów swoich Trocki pociągając do walki na śmierć i życie z Polską, która stanęła na przeszkodzie do zawarcia pokoju i chce zniszczyć sowdepę. Polska wspólnie z kapitalistami Francyi, Anglii i Ameryki jest główną zaporą na drodze do urzeczywistnienia się jednego z najbliższych ideałów sowdepji: połączenia się z Niemcami. Wróg to zacięty — pisze Trocki — będzie z nim ciężko; jednak kończy artykuł okrzykiem: „Dołoj panów, niech żyje Polska bolszewicka!”

„Ofenzywa armii polskiej na Kijów była koniecznością chwili”.

Wywiad z szefem ukraińskiej misyi wojskowej gen. Zielińskiego.

Warszawa, 12 lipca.

Jeden z dzienników warszawskich zwrócił się do szefa ukraińskiej misyi wojskowej przy rządzie Rzpltej polskiej, gen. Zielińskiego, z zapytaniem, jak pod kątem ukraińskiej polityki przedstawia się w chwili obecnej nasza sytuacya wojenna.

Gen. Zieliński zapatrujący się trzeźwo na nasze położenie strategiczne wyraził się następu-

jaco: Ze względów strategicznych marcową naszą ofenzywa nie tylko była przedsięwzięciem szcześnie, lecz wprost koniecznem.

Gdyby armia polska nie rozpoczęła wiosennej ofenzywy, tak pomyślnie zakończonej zajęciu Kijowa i zabranie milionowej zdobyczy, wówczas można być pewnym, że dziś armia polska zmagalaby się z przeważającą liczebnie armią bolszewicką nie nad Siuczą, Berezyną, Plissą

Przemysłowcy i kupcy polscy zapewniają byt wszystkim swoim pracownikom wstępującym ochotniczo do armii.

Zaopatrzenie rodzin robotników i urzędników idących na front.

Warszawa, 12 lipca.

Rada Centralnego Związku polskiego przemysłu, górnictwa, handlu i finansów na odbytem w Warszawie posiedzeniu uchwaliła wydać do wszystkich przemysłowców i kupców w Polsce następującą odezwę:

Gdy cały naród zjednoczy się w obronie swego bytu, niema siły, która go zmóć może. Niech więc w dniu dzisiejszym, w dniu wielkiej próby, nie zabraknie ani jednego przemysłowca, ani jednego kupca polskiego w szeregach prawych synów Ojczyzny, niech każdy z nas spełni swój obowiązek — młodzi na front, starsi — oddając się do dyspozycji instytucji wojskowych i w przemyśle wojennym. Ci, którzy nie zostaną zużytkowani, muszą zdwoić wysiłki dla podtrzymania życia gospodarczego kraju.

Należy także ułatwić spełnienie porywu patriotycznego, który ogarnął pracowników w przemyśle i handlu. Niech każdy pracodawca przyjdzie z pomocą w wykonaniu obowiązku każdemu ochotnikowi, tak robotnikowi, jak i urzędnikowi, który zostanie przyjęty do służby frontowej. Pomoc ta wyrazić się winna przynajmniej:

- a) w jednorazowej wypłacie na ekwipunek trzymiesięcznego całkowitego wynagrodzenia pieniężnego, według norm ostatniego miesiąca;
- b) w wypłacie rodzinie ochotnika, utrzymywanej przez niego (żona, dzieci, rodzice) od chwili wstąpienia do wojska aż do końca wojny, lub też wcześniejszego wystąpienia z szeregów armii, połowy tego wynagrodzenia;
- c) w zapewnieniu powrotu na stanowisko, które ochotnik opuścił;
- d) w zapewnieniu rodzinie poległego ochotnika, która była na jego utrzymaniu (żona, dzieci, rodzice) jednorazowego wynagrodzenia.

Należy dać dowód troski również i o żołnierzy,

którzy walczą na froncie z poboru już dokonanego lub którzy zaciągnięci będą pod broń z poboru, mającego się dokonać. Niech każdy pracodawca zapewni i tym żołnierzom powrót na dawne stanowisko, oraz jednorazowe wynagrodzenie rodzinom poległych.

Należy zrobić wszelki wysiłek dla powiększenia środków pieniężnych państwa. Jeżeli na każdym z nas leżał obowiązek podpisywania pożyczki odrodzenia Polski — zwiększa się on wielokrotnie w momencie obrony Państwa przez cały naród.

Należy wyżyć wszystkie siły dla rozwinięcia przemysłu wojennego i wogóle pokrycia potrzeb armii. W tym celu Centralny Związek polskiego przemysłu, górnictwa, handlu i finansów wyłania specjalny Komitet pomocy społecznej, — który będzie organizował pracę w tym kierunku, oddając się do dyspozycji ministerstwa spraw wojskowych.

Uchwały te zostały powzięte jednomyślnie, w obecności delegatów wszystkich polskich zrzeszeń zawodowych, a wśród nich także reprezentantów krakowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Prezdyum Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie zwraca się do przemysłowców i kupców swego okręgu, ażeby w miarę możności zastosowali się do powyższych uchwał.

Prezdyum Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie wzywa jeszcze raz tych, którzy dotąd pożyczki odrodzenia nie subskrybowali, do natychmiastowego jej zakupna. Niech nadto młodzi z przemysłowców i kupców bezwzględnie zgłaszają się do armii ochotniczej, a starsi niechaj ze zdwojonym zapałem do pracy starają się tej ubytek sił fachowych wynagrodzić.

Niechaj każdy, gdy Ojczyzna w potrzebie, spełni swój obowiązek!

Wielkopolska tworzy spiesznie armię ochotniczą.

Poznań, 13 lipca.

Tworzenie armii ochotniczej w Wielkopolsce postępuje w szybkim tempie. Ignacy Mielżyński formuje ochotniczy pułk jazdy wielkopolskiej. Wszystkie organizacje robotnicze z Centralnem Tow. gospodarczem i patronatem Kółek rolniczych na czele, wydały odezwę, wzywającą do szeregów wszystkich rolników od 17 do 42 lat mających, zaś szarże oficerskie do 50 lat. Wszyscy obowiązkowo zjawiać się muszą do komisji poborowych. Zwolnień w wyjąt-

kowych wypadkach udzielać będzie ogólna komisja Towarzystw rolniczych.

Wielkopolska zakupiła przeszło miliard pożyczki odrodzenia.

Organizacja propagandy pożyczki państwowej ogłasza, że Wielkopolska przekroczyła już 1 miliard zakupów pożyczki. O ile zapisy wyniosą jeszcze półtora miliarda, Wielkopolska zwolniona będzie od pożyczki przymusowej.

Jeszcze jedno „fiasco” etatyzmu!

Dlaczego mamy tytoń drogi i lichey?

BRAK SIŁ URZĘDNICZYCH UNIEMOŻLIWIA MONOPOL. — DRAŻLIWA KWESTYA... — SYSTEM UPANSTWOWIENIA ZABIJE PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ, A NARAZI PAŃSTWO NA NIEPOTRZEBNE RYZYKO. — WOLNY HANDEL PRZY SYSTEMIE BANDEROLOWYM PODNIESIE DOCHODY PAŃSTWA, BĘDZIE KORZYSTNYM DLA NASZEJ WALUTY I WYJDZIE NA DOBRE ZDROWIE PUBLICZNE.

Kraków, 1 lipca.

III.

Względy administracyjne.

Należyta organizacja monopolu tytoniowego wymagałaby ogromnej ilości urzędników, wyszkolonych doskonale nie tylko handlowo, lecz znających dobrze, że się tak wyrażę, interes tytoniowy. Takich urzędników my wogóle nie posiadamy. W całym obecnym zarządzie monopolowym można ich policzyć na palcach jednej ręki. I niewiadomo też, czy użyć tych kilku fachowców w fabrykach, czy też w Generalnej Dyrekcyi. Bez takich zaś sił ani myśleć nie można o wprowadzeniu monopolu.

Państwo nasze jest jeszcze dzieckiem w powijakach, tworzy się mozolnie i wzmacnia powoli. Jedną z przyczyn tej powolności w rozwoju jest brak odpowiedniej administracji. U- Urzędników Polaków mieliśmy bardzo mało, musimy dopiero wychować sobie dykasteryę urzędniczą. Czyż w tych warunkach nie byłoby lekkomyślnością obarczać Państwo jeszcze przed-

siębiorstwami monopolowymi i zwiększać w ten sposób zapotrzebowanie urzędników, którego nawet w kardynalnych gałęziach administracji pokryć nie umiemy? Dyletantyzm przy zielonym stoliku da się jeszcze naprawić, bo ulega krytyce i kontroli interesowanej strony. Dyletantyzm w przedsiębiorstwie przynosi nieobliczalne szkody materialne, a gdy się je spostrzeże — jest już zawsze za późno. Stworzymy zatem wprawdzie należyta administrację państwową, ukrzepimy się na wewnątrz pod względem społecznym i finansowym, — a potem dopiero wolno nam będzie się zastanawiać nad upaństwowieniem przemysłu.

Nie mogę zupełnie pominąć przykrej kwestyi korupcyi, rozwielnionej skutkiem wojny do tego stopnia, iż przeciw niej Sejm nasz musiał w osobnej ustawie o łapownictwie wystąpić. Korupcyja taka istniała — a może i nadal nie usunięto jej całkowicie — w administracji państwowej. Niechajże Szanowny Czytelnik sobie wyobrazi, jak piękne pole dla niej stanowi przedsiębiorstwo państwowe, obracające rocznie miliardami.

Ze nie są to czcze przypuszczenia, daje dowód właśnie monopol tytoniowy w dotychczasowych swych fazach rozwoju. Pisano o tem w gazetach, kołatano do wrót nawet ministerstwach — bezskutecznie. Zwracano uwagę, że wszelkie dostawy winny odbywać się w drodze przetargu publicznego, a nie w drodze kontraktów, zawieranych poza tajemniczo zamkniętymi drzwiami, — były to jednak głosy wołających na puszczy. W rezultacie Państwo poniosło miliardowe straty. Zapytam, czy wolno nam stan taki przedłużać i robić dalsze kosztowne doświadczenia?

Unikać można tych niebezpieczeństw jedynie przez zupełne usunięcie monopolu, przez wolną fabrykację i wolny handel. Niechaj Państwo zastosuje system banderolowy, nie wymagający fachowców tytoniowych, nie dopuszczający żadnych nadużyć (bo niema ani zakupów, ani sprzedaży), a dający się wykonywać łatwo i przy szczupłej stosunkowo liczbie zwyczajnych urzędników podatkowych. Dochód dla Skarbu będzie znacznie większy i bez ryzyka, koszty administracyjne będą nieporównanie mniejsze, kontrola fiskalna łatwa, — a publiczność nie będzie opłacać nadużyć i niedoświadczeń miliardowymi sumami, produkt będzie lepszy i tańszy.

Z powyższego przedstawienia wyciągam następujące wnioski:

a) system upaństwowiania — konieczny w nieobliczonych na zysk instytucjach użyteczności publicznej — nie jest wskazany tam, gdzie ma on stanowić tylko formę, t. j. sposób uzyskiwania dochodów fiskalnych;

b) system monopolowy zabija przedsiębiorczość, a dla Państwa stwarza niepotrzebne zgoła i wielkie ryzyko handlowe — zwłaszcza obecnie, gdy w handlu międzynarodowym waha się giełdowe odgrywają dominującą rolę;

c) w obecnych warunkach powojennych jest wogóle wprowadzenie monopolu tytoniowego błędne, ze względów na niemożność ujednolnienia produkcji;

d) Państwo polskie nie posiada ani potrzebnych kapitałów, ani też koniecznej, fachowej dykasteryi urzędniczej dla wprowadzenia monopolu tytoniowego w życie;

e) skarb Państwa łatwiej i pewniej zdobędzie dochód z konsumpcji tytoniowej przy systemie banderolowym, a nadto dochód ten będzie znacznie wyższy, aniżeli przy systemie monopolowym;

f) wolna konkurencja obniży ceny i da publiczności towar znacznie lepszy;

g) przy wolnej produkcji i wolnym handlu, a równocześnie zakazie wprowadzania gotowych fabrykatów, w krótkim czasie ustanie zupełnie ten dowóz, z korzyścią dla naszej waluty i dla zdrowia publiczności. Tych zalet po monopolu spodziewać się nie można przed upływem kilkudziesięciu lat;

h) ponieważ Państwo polskie nie jest obecnie w możności wprowadzenia monopolu tytoniowego, przeto nie wolno nam w bezkrytycznym naśladowaniu austrjackich wzorów forsować systemu, który na razie tylko szkody przyniesie;

i) należy zaprowadzić system banderolowy — i jeżeli kiedyś mimo wszystko i tylko dla chimery zechcemy ustanowić system monopolowy, to możemy na ten eksperyment sobie wtedy pozwolić, gdy Państwo będzie dość zasobne i administracyjnie uregulowane. Zdanie niektórych laików, że wówczas trzeba będzie wykupić istniejące fabryki, nie wytrzymuje najłagodniejszej nawet krytyki. Albowiem można wykupić zarządząc po cenie szacunkowej, a nawet ewentualna przepłacona kilkudziesięciu milionami ponad wartość nadwyżka nie stoi w żadnym stosunku do miliardowych strat efektywnych i walutowych, jakie do owej chwili Państwo polskie przy systemie monopolowym ponieśćby musiało.

To, co dziś jako monopol istnieje i co się na najbliższą przyszłość zapowiada — jest co najwyżej jego tragikomiczną parodią.

Dr. Stanisław Gurzyński.

SALON DZIEŁ SZTUKI
Kraków, św. Jana 3, Tel. 2,
poleca obrazy i rzeźby najwybitniejszych mistrzów polskich po cenach umiarkowanych.

Prowizoryum gdańskie.

(Od naszego korespondenta).

Gdańsk, 12 lipca.

Jak wiadomo stosunek Gdańska do Polski i Niemiec, nieokreślony dokładnie traktatem wersalskim, napotyka w praktyce na liczne niedogodności, na czem najgorzej wychodzi samo wodne miasto, które żyć musi postanowieniami prowizorycznymi wśród nieustalonych jeszcze warunków bytu. W ostatnich czasach wydano trzy takie rozporządzenia prowizoryczne, dotyczące importu, eksportu i cła.

Wywóz z Niemiec do Gdańska. Komisarz Rzeszy dla przywozu i wywozu zezwolił na wywóz tych wszystkich towarów, leżących obecnie na składzie w Pile albo Lauenburgu bez pozwolenia na wywóz, które na listach przewozowych wykazały, że zostały nadane 1 marca, albo w terminie wcześniejszym. Związki i syndykaty przemysłowe mają dostarczać Gdańskowi towarów po cenach wewnętrznych niemieckich. W sporach rozstrzyga minister gospodarki krajowej na wniosek izby handlowej w Gdańsku. Dla uzyskania pozwolenia na wywóz potrzebne jest poświadczenie Izby handlowej w Gdańsku.

Podania na wywóz do Gdańska mają pierwszeństwo przed wszystkimi innymi podaniami.

Import towarów z Gdańska do Rzeszy. O ile przy przywozie towarów z Niemiec do Gdańska nie jest wymagane pozwolenie na przywóz ze strony gdańskiej, tylko niemieckie pozwolenie wywozu, o tyle przy wywozie towaru z wolnego miasta potrzebne jest gdańskie pozwolenie na wywóz a oprócz tego pozwolenie na przywóz z Rzeszy. Dotychczas uzyskiwało się niemieckie pozwolenia przywozowe z kilku tygodniowymi zachodami w Berlinie albo Królewcu. Komisarz Rzeszy dla przywozu i wywozu zwolnił ostatnio od pozwoleń przywozowych towary pod pewnymi warunkami i dla pewnych stacji przejściowych. Przesyłki, których pochodzenie jest poświadczone przez izbę handlową w Gdańsku, a mianowicie, że pochodzą one z Rzeszy albo są wyrobione z surowców, względnie półfabrykatów niemieckich przez przemysł albo rzemiosło gdańskie, wszystkie te przesyłki

mają odtąd przechodzić przez stacje Lębork, Cieluchowo, Flątko, Bytów, Elbląg, Malbork i porty Szczecin i Pilawa (Pillau). Poświadczenie pochodzenia służy za pozwolenie wywozu.

Cło. Podczas, gdy przy przywozie towaru z Niemiec i Polski w. m. Gdańsk nie pobiera cla stosownie do rozporządzenia komisarzy Towarów z dn. 11 marca, to według rozporządzenia Rzeszy wszystkie towary z Rzeszy będą cłone, jednak na podstawie § 108 rozporządzenia celnego nie nakłada się w pewnych wypadkach cla. Niemiecki minister skarbu pociąga nie pobierać opłat celnych od towarów, które według poświadczenia Izby handlowej w Gdańsku pochodzą z Niemiec albo zostały już oclone przed 10 stycznia 1920 roku.

Oznacza to znaczną ulgę dla Gdańska.

Działalność wielkopolskiego urzędu osadniczego

Poznań, 12 lipca.

(c) Dawna komisja kolonizacyjna, obecny urząd osadniczy w ciągu jednego kwartału od 1 października do 31 grudnia 1919 r., sprzedał rolnikom z Małopolski i b. Kongresówki 109 osad, które były w dzierżawie niemieckich kolonistów. Sprzedano jeszcze sto takich osad, za które już wniesiono pieniądze, lecz których jeszcze nie otrzymali nowi osadnicy z powodu niezakończonych pewnych formalności.

W r. b. utworzono w różnych powiatach księstwa 106 nowych osad, których trzecia część została nabyta przez rolników z Małopolski i b. Kongresówki. Na Pomorzu urząd osadniczy rozparcelował 53 majątki z obszarem 45.000 mórg.

Z prawa pierwokupu skorzystał urząd osadniczy przy pięciu większych majątkach z obszarem 12 tysięcy mórg i przy kilku mniejszych gospodarstwach i osadach.

Urząd osadniczy utworzył dwanaście spółek dla rolników, którym spółka sprzedaje po 1—4 morgów ziemi.

Z TEATRU BAGATELA.

„Oficer gwardyi”.

Komedia Fr. Molnara.

Małżeństwo teatralne, małżeństwo niedobre — dlaczego? To pozostaje tajemnicą autora, gdyż stało to wedle wszelkich ludzkich rachub powinno być szczęśliwym. Oboje młodzi, piękni, oboje o artystycznych fantazjach i porwach... On ją kocha do absurdu, a ona czuje potrzebę nieprzepartą zdradzenia tego dobrego człowieka, idealnego męża-kochanka i znakomitego artysty. Co prawda miała jeszcze przed nim 9 kochanków, ale na dziesiątym na swym mężu nie chce zamknąć rejestru swych tryumfów, a raczej upadków. Ona chce elegancji i oficyera. Jej gust oburza oczywiste miłość, ale chce wypróbować wierność żony sam przebiera się za wymarzonego jej kochanka i gra rolę uwodziciela, co dla niego, jako znakomitego aktora nie przychodzi z trudnością. Trudniej jednak widzieliśmy wierzyć, że ona — również aktorka — nie poznała się na tak trywialnej i prymitywnej mistyfikacji przypominającej stare wodewile, ale w życiu trudnej do pomysłenia. Wreszcie bomba (jej prawdziwie teatralna „bomba”) — pęka. Oficer-kochanek jest identyczny z mężem-aktorem, nad którym tryumfuje, gdyż lekkomyślna pani jest gotowa w miejscu złożyć wiare małżeńską. Ale sprytna kobieta i perfidna jeszcze lepszy tryumf odnosi. Oświadcza ona z całym spokojem złośliwemu mężowi, że poznała się na jego żarciu, wiedziała odrazu kim jest i odegrała nie gorzej od niego komedję uwodzenia...

Pani Solska jest zjawiskiem fenomenalnym polskiej sceny, a rozporządza tak bogatym arsenalem środków artystycznych, tak genialną intuicją i zdolnością wcielania się w kreowaną przez siebie postać, że mało która z artystek światowych dorówna jej może. To też w roli kobiety dotkniętej fatalizmem zdradzenia wykazała wszystkie te niepoślednie zalety, których suma stanowi o prawdziwym artyście w dziedzinie sztuki aktorskiej.

P. J. Leszczyński, godny partner p. Solskiej, zagrał nieprawdopodobną rolę męża z wielką prawdą i przejęciem, a p. Stanisławski był wybornym jawnym z lekkim podkładem cynicznym — dziennikarzem. P. Ślubicka nieporównana w komedijnej roli „teatralnej mamy”. Bardzo dobrze odegrał epizodyczną rolę p. Posiadłowski. Gości warszawskich przyjmowała publiczność entuzjastycznie, dając im oklaskami i kwiatami.

K. Kramkowski.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk:

Św. Małgorzaty p. m.

Wschód słońca: 3.41.

Zachód słońca: 7.31.

Diługość dnia: 18.55.

TEATR IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO

Wtorek: „Kwiat paproci”.

Środa: „Księżniczka czardasza”.

TEATR „BAGATELA”

Wtorek: „Oficer gwardyi”.

Środa: „Oficer gwardyi”.

TEATR POWSZECHNY

Wtorek: „Tajemniczy Dżems”.

Środa: „Szalony pomysł”.

OPERETKA W NOWOGŁOCACH

Wtorek: „Słodka dziewczyna”.

Środa: „General huzarów”.

Otrzeźwienie, ale tylko częściowe.

(m-m) Głosy odzywające się w części prasy wiedeńskiej zajmującej do niedawna jednolitą front antypolski, z okazji obecnych wypadków na froncie bolszewickim świadczą dowodnie, że opinia tamtejsza zaczyna sobie zdawać sprawę z tego, czem jest Polska dla zachodniej Europy. W chwili gdy nawała bolszewicka zagroza granicom Polski — przychodzi moment uświadomienia, że ta Polska, której się tyle utrudniało w należytym wzmocnieniu militarnym czyniło, to istotnie „przedmurze” spokoju europejskiego i cywilizacji, powstrzymujące wściekłe ataki destrukcyjnej fali rosyjskiego komunizmu. Pokonanie Polski — równoznaczne byłoby z zajęciem Europy przez bolszewizm. Charakterystycznym wielce pod tym względem jest artykuł „Neue Freie Presse”, która jak wiemy nigdy się wielką życzliwością dla Polski nie odznaczała i która z pewnością teraz gdy woła: „musi być utrzymane państwo, broniące nas przed niebezpieczeństwem rosyjskim” nie sermionem ale interesem politycznym się kieruje!

„Polska musi zachować swą siłę” — píše „Neue Freie Presse” — aby dalej stać na straży u wrót zachodu! Istnienie Polski jest koniecznością, albowiem bez Polski bolszewizm czy caryzm stałby się bezpośrednim sąsiadem zachodniej Europy! „Neue Freie Presse” wie już zatem, że pierś Polski narodu polskiego, to mur

zastawiający państwa europejskie przed barbarzyństwem rosyjskim, przybranem w szaty bądź to carodzierżawne bądź też komunistyczne. O tyle więc już otrzeźwienie w prasie wiedeńskiej nastąpiło. Jeżeli jednak chodzi o zarządzenie złemu, o wzmocnienie tej „koniecznej” Polski, to zamrożenie szowinistyczne unisłowne ustąpiło jeszcze miejsca jasnemu pogładowi a sprawy polityczne. Jedynym sposobem ratowania Polski, to zdaniem „Neue Freie Presse” oddanie Niemcom Górnego Śląska, Gdańska, Prus Wschodnich i Zachodnich, utrzymanie a nie nie mieckiej w dawnej sile!... Ententa zabiera Niemcom resztę ich militarnych sił — woła wiedeński publicysta — i tem samem działa pośrednio na korzyść bolszewizmu! Wniosek to równie oryginalny i nieologiczny, jak w tym wypadku, zważywszy kto mówi i spodziewany. „Neue Freie Presse” trudno tak odrazu otrząsnąć się ze wszystkich swoich wskazań politycznych, dających do osłabienia Polski. Ale fakty dziejowe mają swoją nieubłagana logikę i niemieccy politycy, którzy już uczynili pierwszy krok w kierunku zrozumienia roli politycznej Polski, dojdą zapewne powoli i do tego przeświadczenia, że Polska nie tylko istnieć musi, ale musi być dostatecznie silna ekonomicznie i militarnie, aby swoje zadanie przedmurza Europy w dalszym ciągu wypełniać mogła.

2. godziny pracy darmo dla Ojczyzny.

Robotnicy cywilni warsztatów samochodowych Dowództwa wojsk samochodowych w Krakowie jedni z pierwszych w ubiegłym tygodniu zobowiązali się pracować bez ograniczenia (nawet nocą) ofiarując ze swej pracy jedną godzinę darmo, drugą na pożyczkę odrodzenia.

Stoiły wobec precydującego faktu licytowania się w usługach dla Ojczyzny.

Nasze władze na Podolu.

Od osób przybyłych z Kamieńca Podolskiego, dowiadujemy się że władze cywilne zarządziły ewakuację rodzin urzędniczych. Częściowa ewakuacja również została przeprowadzona, tem niemniej województwo Podolskie w znniejszym składzie na czele z wojewodą B. Krackiewiczem pozostaje na miejscu.

Ataman Petlura ogłosił się Naczelnikiem Państwa Ukraińskiego, zaś Omeljanowicz-Pawlenko Naczelnym wodzem wszystkich wojsk ukraińskich. Wśród ukraińskiej ludności panuje nastroj podniecenia: postanowiono bronić frontu Ukraińskiego do ostatniego żołnierza. Ludność wiejska jest w znacznej mierze po stronie wojsk Omeljanowicza-Pawlenki, wobec czego nie jest rzeczą wykluczoną akcja wsi ukraińskich w łączności z armią ukraińską przeciwko bolszewikom. Częściwa ewakuacja urzędów cywilnych przeprowadza zastępca wojewody podolskiego T. Krzyżanowski, który obecnie znajduje się w Stanisławowie.

Czy możemy liczyć na konie z Niemiec?

(stm.) Ostatnie wypadki na froncie i związane z nimi zwiększone zapotrzebowanie koni dla armii, zwróciło uwagę na brak u nas w kraju dostatecznej ilości koni i na konieczność wyszukania źródeł zakupu koni zagranicą. Z niektórych miejsc wskazano na możliwość otrzymania potrzebnej liczby koni z Niemiec. Wobec tego należy przypomnieć, że szanse nasze pod tym względem nie mogą być wielkie.

Niemcy przedewszystkiem podług traktatu wersalskiego muszą wydać koalicji wielką ilość koni, a nadto z powodu zaostrożenia się stosunków ekonomicznych i komunikacyjnych, Niemcy wogóle niczego do Polski nie wypuszczają, więc z tej strony ani nasze rolnictwo, ani armia nie może oczekiwać jakiegokolwiek pomocy.

W obecnych warunkach jedynym miejscem zakupu koni dla nas może być po staremu tylko Węgry. Trudności następczą się przy sprwadzaniu, wobec faktu odcięcia nas od Węgier przez Czechów. Bodaj najwłaściwszą, aczkolwiek okólna, jest jeszcze droga przez Rumunię, skąd także możemy otrzymać pewną liczbę koni.

Włochy zaprowadzają prawo różni d

(1.) Z Medjolanu donoszą: Włoski wydział izby postawił na ostatnim posiedzeniu wniosek o wprowadzenie różni d, które do tej pory były we Włoszech niedopuszczalne.

Plenarne zebranie Ligi Narodów.

Lyon, (PAT). Radio, z Waszyngtonu donoszą, że prezydent Wilson zwoła w krótkim czasie plenarne posiedzenie Ligi narodów.

Grecy zajęli Brussę.

Lyon, (PAT). Radio, Prasa francuska donosi o zajęciu Brussy przez armię grecką.

Dlaczego dotychczas Kraków nie otrzymał cukru

Urzędnik minist. aprowizacji zmienił dyspozycję. — Zamiast 13 marek 80 fen. krakowianie mieliby płacić po 155 marek za kilo cukru! — Należy sprzedawać cukier po cenach pierwotnie naznaczonych.

(m-m) Kilkakrotnie nadesłał już magistrat m. Krakowa komunikaty do pism, w których donoszono o rozdawnictwie cukru białego, mającym w najbliższym czasie nastąpić. Pomimo tych zapowiedzi ludność cukru białego ani też wogóle żadnego cukru nie otrzymała. Inspektor aprowizacyjny m. Krakowa, p. Krupiński, udzielił na wczoraj odbytej konferencji z przedstawiicielami prasy następujących wyjaśnień w tej kwestyi:

Ludność Krakowa miała otrzymać cukier poznański w cenie 13 marek 50 fen. za kilo. Było to już rzeczą postawioną i odnośna dyspozycja, opiewająca na „Związek cukrowników warszawskich”, była już wydana. Urzędnik inspektoratu krakowskiego udał się w celu definitywnego załatwienia tej sprawy do Warszawy, gdzie wszakże, ku wielkiemu zdumieniu swemu, dowiedział się, że **urzędnik ministerium aprowizacji, p. Holzman — bez porozumienia z inspektoratem zmienił dyspozycję i ludność krakowska, zamiast taniego cukru poznańskiego, ma otrzymać przydział z zapasów, znajdujących się w magazynach „Puzappu”, ponieważ zaś jest to cukier czeski, ze względów walutowych daleko droższy, więc krakowianie mieliby**

by płacić po 155 marek za kilo. Różnica w cenie jest tak znaczną, krzywdą tak wyraźną, że chyba żadnych komentarzy nie potrzebuje. Ani inspektorat nie może dopuścić do tego, aby w Krakowie naznaczone na cukier ceny, dostępne tylko dla ludzi bogatych, ani też szerokie koła mieszkańców Krakowa nie mogły zgodzić się na tego rodzaju dziwne postępowanie ministerialnych czynników. W magazynach „Puzappu” jest 21 wagonów białego cukru! **Należy co rychlej rozprzedać ten cukier ludności, która jeszcze nie otrzymała swej racji za czerwiec i za lipiec, ale po cenach takich, jak były pierwotnie postanowione, — 13 marek 80 fen. za kilo.** Rzeczą ministerium jest skalkulować rzecz tak, aby przez późniejsze transporty taniego cukru krajowego pokryć różnicę i zaspokoić tych konsumentów, dla których ów drogi cukier zagraniczny był przeznaczony. Ludność robotnicza i inteligencja pracująca nie mogą płacić tak wygórowanych cen.

Wzywamy inspektorat aprowizacyjny o wdrożenie energicznych kroków w kierunku przydzielenia Krakowowi należnego mu cukru, na który już i tak zbyt długo czeka!

Komitet Obrony Państwa w Krakowie

Na zaproszenie D. O. G. odbyło się wczoraj o godzinie 7 wieczorem zebranie obywatelskie z udziałem reprezentantów stowarzyszeń politycznych i zawodowych instytucji, prasy i t. d. W zebraniu wzięło udział prawie 300 osób; zebranie zajął gen. Symon, przedstawiając w wymownych słowach obraz położenia oraz konieczność jak najszybszego udziału przedstawicieli społeczeństwa w akcji, organizującej obronę państwa z wyłączeniem wszystkich sił społecznych. Następnie oddał głos szefowi sztabu D. O. G., pułk. Iwanowskiemu, który przedstawił sprawę organizacji armii ochotniczej, ochotniczych oddziałów obrony, oraz komitetu krakowskiego R. O. P.

Po referacie pułk. Iwanowskiego, gen. Symon zaprosił do prezydium zebrania pp.: dra Dubieckiego, prez. Federowicza, ks. Korzonkiewicza, rektora Estreichera, marsz. Skrzyńskiego, posła Bobrowskiego, Zdzisława hr. Tarnowskiego, dr. Rowińskiego, dr. Łackiego, pastora Michejdę, p. Kallenbachową, dr. Rafała Landaua.

Po dyskusyi, podczas której delegaci poszczególnych organizacji i ugrupowań społecznych i politycznych złożyli uroczyste deklaracje przystąpienia do komitetu, uchwalono następujące rezolucje:

I.

Zebrani w dniu 12 b. m. przedstawiciele wojska i wszystkich kół obywatelstwa m. Krakowa i ziemi krakowskiej, stając karnie na apel R. O. P., ogłoszony przez Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza, przystępują do wspólnej pracy nad wytworzeniem jak najwydatniejszych sił bojowych narodu na obronę niepodległości przez:

1) organizowanie oddziałów armii ochotniczej z roczników od lat 16 do 42, zdolnych w jaknaj szybszym czasie pospieszyć na front, względnie objąć służbę w haonach wartowniczych, czy też instytucjach wojskowych,

2) organizowanie miejscowych oddziałów obrony (straży bezpieczeństwa) z roczników starszych (powyżej lat 42, wzgl. 52), któreby wzmocniły siły oddziałów wartowniczych, względnie mogły je złuzować,

3) zorganizowanie akcji pomocniczej wszystkich warstw społeczeństwa oraz pobudzenie do jak największej ofiarności na cele wojska,

4) uzgodnienie na rzecz powyższej akcji wszystkich prac i wysiłków narodu na zasadzie bezwzględnej poddania się zarządzeniom władz wojskowych,

5) energiczne zwalczanie ducha niewiary i defetyzmu, oraz przez zwalczanie wszelkiej antypaństwowej akcji wymierzonej przeciwko istocie naszej niepodległości, a prowadzonej przez wrogie żywioły.

W tym celu powołuje się do życia **Komitet**

Obrony Państwowej w Krakowie, który ma dążyć do zjednoczenia wszystkich podobnych prac na całym terenie Małopolski zachodniej (D. O. Gen. Kraków) przez związanie się ze sobą istniejących już komitetów, jak w Tarnowie, Nowym Targu, względnie przez zorganizowanie w każdym środowisku komitetów lokalnych.

Na czele Komitetu staje dowódca okręgu gen. generał-por. Symon, do stałego prezydium zaprasza: dra M. Dubieckiego, Federowicza, ks. Korzonkiewicza, rektora Estreichera, marsz. Skrzyńskiego, posła Bobrowskiego, Zdzisława hr. Tarnowskiego, dr. Rowińskiego, dr. Łackiego, pastora Michejdę, p. Kallenbachową, dr. Rafała Landaua, prof. Jurę, inż. Adelmanna i W. Cepucha.

Na sekretarzy powołał gen. Symon prof. Welnera i posła Wojciecha Cepucha.

Komitet obszerniejszy składa się z przedstawicieli po 1-ym wydelegowanych z ramienia władz rządowych, przedstawicieli miejskich i ziemskich, instytucji i stowarzyszeń społecznych, kulturalnych i ekonomicznych, związków i organizacji, prasy oraz poszczególnych organów wojskowych, którzy osobiście do prezydium Komitetu zgłoszą swe przystąpienie oraz złożą deklarację oddania się do dyspozycji władz wojskowych.

Komitet wykonawczy tworzy prezydium, nadto szef sztabu D. O. G. gen. Herfort, gen. Zapałowicz, gen. Stiller, pułk. Gargul, oraz kierownicy poszczególnych sekcji i wydziałów. Praca Komitetu odbywa się w następujących sekcjach:

I. Sekcja organizacyjno zaciągowa: 1) Wydział zaciągowy dla armii ochotniczej. 2) Wydział zaciągowy dla miejscowych oddziałów obrony. 3) Wydział ochotniczej służby inżynierii. 4) Wydział kwaterunku i żywienia.

II. Sekcja propagandy: 1) Wydział agitacyjny wsi i miasta. 2) Wydział prasowy. 3) Wydział artystyczny. 4) Wydział duszpasterski. 5) Wydział kobiet.

III. Sekcja pomocy dla żołnierza: 1) Wydział oświaty. 2) Wydział finansowy. 3) Wydział zaopatrzenia. 4) Wydział sanitarny.

Poszczególne sekcje utworzyły się przez powołanie na dzisiejszym zebraniu poszczególnych pracowników, którzy stanowią związek danej sekcji z prawem kooptacji.

Komitet wykonawczy wraz z prezydium odbywa posiedzenia raz w ciągu tygodnia, ma własną kancelaryę i prowadzi stałe kierownictwo całą pracą.

II.

1. Zgromadzeni dnia 12 lipca br. reprezentanci wszystkich sfer społeczeństwa krakowskiego, wyrażając zupełne zaufanie do Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza powołani wezwaniu R. O. P. postanawiają związać się w krak. Kom.

Obr. Prop. i wdrożyć energiczną akcję celem jednoczenia ochotników do służby frontowej i etapowej i dostarczenia wszelkiej pomocy dla naszego bohaterskiego wojska na froncie.

II. Zebrani przyjmują prezydium komitetu i podział na sekcje według propozycji DO Gen. Krak. i proszą aby sekcje zostały bezzwłoki powołane do pracy.

Po przyjęciu rezolucyi uchwalono utworzyć komitet wykonawczy oraz podzielić cały komitet na trzy sekcje: 1) organizacyjno-zaciągową; 2) propagandy oraz 3) pomocy dla żołnierza.

Poszczególne sekcje odbyły zaraz pierwsze posiedzenia — każda oddzielnie — które ukonstytuowały się w następujący sposób:

I. sekcja: Prez. dyr. Piątkiewicz, sekretarz Szeleznik.

II. sekcja: Prez. Tetmajer, zastępcy: ks. Korzonkiewicz, prof. Kutrzeba, St. Jasiński, sekretarze: por. Pochmarski i p. Kulpa.

III. sekcja: Prez. Wodzinowski, kierownik wojskowy por. Teslar, wiceprez. rm. dr Schneider i prof. Kallenbachowa, sekretarze: Jordansówna, prof. Mossoczy, Helena d'Abancourt, skarbnik r. Winkowski.

— o —

Sekcja organizacyjno-zaciągowa odbędzie posiedzenie dzisiaj o godz. 9 i pół rano w sali konferencyjnej magistratu; drugie posiedzenie o godz. 6 wieczorem.

Sekcja propagandy odbędzie posiedzenie dzisiaj o godz. 7 wieczorem w głównej sali Kasyna oficerskiego.

Sekcja pomocy dla żołnierza odbędzie posiedzenie o godz. 5 wieczorem w sali Kasyna oficerskiego.

— o —

Zarząd Rady sztuki ogłosił się jako oddział propagandy i zbiera się jutro o 7 wieczór.

Podczas dyskusyi na zgromadzeniu dyr. Paśkowski deklaruwał w imieniu krakowskiego Tow. Wzajemnych Ubezpieczeń 1 milion marek na cele obrony państwa.

— o —

Odezwa prezydium m. Krakowa i stronnictw politycznych.

Obywatele m. Krakowa!

U progu ojczystej ziemi sroży się pożar nieszczęsnej wojny.

Bolszewicka ręka za wszelką cenę pragnie zburzyć podwaliny Polski, zaszczepić w nas jad nienawiści i zniszczyć to, cośmy w trudzie i znoju w ciągu dwu lat wolności zbudowali, by zakuć nas z powrotem w kajdany niewoli.

W tej chwili prowadzenia wojny obronnej, sejm ustawodawczy, przez wybraną ze swego łona radę obrony państwa i naczelny wódz armii polskiej gorącym apelem wzywają całą społeczność narodową do zgody i jednoci, do zrozumienia powagi chwili i do pomocy tym, którzy z bronią w ręku stoją na straży całości ojcowizny.

Na ten wielki odzew naszych kierowników i wybrańców, z szerokich rzesz narodu, jak ziemia polska długa i szeroka, płyną zewsząd gorące zapewnienia pomocy i poddania się najwyższemu rozkazowi ojczyzny.

Po Warszawie i Lwowie kolej na Kraków. Kraków — ta kolebka najpiękniejszych ideałów patriotyzmu i zapału dla świętej sprawy, staje dziś w poważnym skupieniu swych sił z pod wszelkich zawodów, stronnictw i partij, by złożyć należną daninę na ołtarzu narodowym.

Imieniem podpisanych stronnictw politycznych, oraz imieniem miasta, zwracamy się do Was obywatele i obywatelki, byście zapomnieli wzajemnych uraz i waśni wewnętrznych, byście z pominięciem różnic przekonań politycznych, a w zrozumieniu powagi chwili, jako dojrzały gospodarze własnego narodowego domostwa, stanęli w jego obronie.

Niechaj młodzież spieszy do szeregów, by złączyć się na polu bitwy ze swymi braćmi!

Niechaj starsi zastąpią młodszych w służbie wojskowej w kraju!

Niechaj każdy w miarę sił i możliwości służy Ojczyźnie i chętnie podda się pod rozkazy Naczelnika i Rady Obrony Państwa!

W Krakowie, 12 lipca 1920 r.

Prezydium miasta: Jan Kanty Federowicz, dr. Ernest Bandrowski, inż. Józef Sare, inż. Karol Rolle.

Imieniem stronnictw politycznych: Chrześcijańskiej demokracji: Karol Holeska, ks. L. Kasprzyk, inż. Henryk Mianowski, Demokracji polskiej: dr. Roman Bogdani, dr. Adolf Gross, Witold Ostrowski, Ludowców (lewicy): Franciszek Giza, Ludowców (Płastowców): dr. Benedykt Łacki, Ludwik Raczkowski, Franciszek Zachara, Mieszczan: Tadeusz Epstein, Piotr Kosobucki, dr. Ludwik Schneider, Narodowej demokracji: dr. Józef Krajewski, dr. Stanisław

Rowiński, dr Maryan Starzewski, Niezawisłości narodowej: dr Wiktor Bogdani, dr Tadeusz Walek, Narodowego Zjednoczenia: ks. dr J. Korzonkiewicz, dr Stefan Surzycki, dr Tomasz Janiszewski, Polskiej partii socjalistycznej: dr Emil Bobrowski, Jan Jasiński, Prawicy narodowej: Zdzisław hr. Tarnowski, Rady wyznaniowej gminy izraelskiej: dr Rafal Landau.

Odezwa

do mieszczaństwa krakowskiego, kupców i cechów katolickich.

Nadeszła chwila dla Ojczyzny bardzo poważna i krytyczna, każdy prawy Polak, katolik i złoży dowody swej wiary.

Zbyt są jaskrawe czyny bolszewickich nam wrogów — widzimy co bolszewizm zrobił z Rosją — co było na Węgrzech — prócz tego wrogo usposobione Czechy i Niemcy dopuszczają się gwałtów na naszych braciach. Największym wrogiem jest niezgoda między nami — niechęć do pracy — strejki i paskarstwo.

Nie wystarczy brać udziału ze sztafardami cechów w procesjach i pochodach narodowych, nie wystarczy chlubić się Kilińskim, Głowackim i innymi synami Ojczyzny — ale dzisiaj chwila wymaga od krakowskiego mieszczaństwa ofiar i czynu.

Krakowskie mieszczaństwo zapisane w dziejach historii — umiało bronić baszt krakowskich, dzisiaj niech broni Ojczyzny, a temsamem grodu wawelskiego. Dorobiwszy się wielkich milionowych fortun podczas wojny, musi mieć ten święty obowiązek przyjścia z pomocą Ojczyźnie.

A więc do pracy — gromadźcie się pospiesznie w swoich stowarzyszeniach i uchwalcie:

Subskrypcję pożyczki polskiej — złożyć pieniądze na organizację straży obywatelskiej — a najważniejsze, zaprzestajcie strejków — a podwyższania cen artykułów spożywczych, t. j. chleba, mięsa, wędlin, jarzyn, owoców i wogóle towarów.

Niech kupiectwo krakowskie służy sobie przez pół roku pobierać jak najskromniejszy procent — niech kupiectwo krakowskie chrześcijańskie da przykład całej Polsce, że hasłem chwili dzisiejszej będzie: **precz z paskarstwem z bolszewizmem, precz z lenistwem i strejkami.**

Niech wszyscy dobrowolnie powiększą pracę swoją o dwie godziny dziennie — a będzie to przykładem dla innych. Nietylko bronią zwalczając się wroga!

Do uczciwej i pobożnej pracy wzywa Ojczyzna mieszczaństwo krakowskie. Siła musi być w nas samych — wiara silna, że niechcemy zginąć — musi być w sercach naszych!

Pokażmy wrogom naszym, że potrafimy działać solidarnie — a Bóg pobłogosławi nam i zwyciężymy.

Każdy dzień bezczynny — to kradzież narodowa — to kopanie własnego grobu!

Do włościan polskich, członków kółek rolniczych!

Moskal grozi zniszczeniem Ojczyzny Waszym rodzinom, Waszym zagrodom.

Urodziliście się i wzrosli na tej ziemi, więc jak gospodarz broni swego domu przed rabusem, stancie murem na progu Ojczyzny, t. j. na jej granicy jako żołnierze.

Kto chce ocalić naszą młodą, tyłu krwawymi ofiarami okupioną niepodległość, kto chce ocalić swą chatę, swój dobytek, ustrzedz żonę i córkę od hańby, zachować życie, niech zrozumie, że tylko natychmiastowym wysiłkiem całego narodu da się odeprzeć wroga.

Zaleje was bolszewicka fala, a doniszozy wojenna zawierucha, więc chwytajcie za broń i wступajcie gromadnie do armii ochotniczej!

Za zarząd konstytucyjny Małopolskiego Tow. rolniczego: Albin Jura, wiceprezes.

Polski Związek kolejowy zgłasza się do służby ochotniczej.

Dnia 10 lipca b. r. odbyło się zgromadzenie Koła krakowskiego polskiego związku kolejowców, które jednomyślnie uchwaliło zwrócić się do władzy przełożonej z oświadczeniem, że wszyscy członkowie Krakowskiego koła P. Z. K. zgłaszają się do służby wojskowej w szeregach ochotniczych i proszą swoją władzę, ażeby wszystkich zdolnych do broni bez uszczerbku służby kolejowej zwolniła i oddała do dyspozycji władz wojskowych. Pozostali pracownicy kolejowi zobowiązują się ze zwiększoną pracą wypełnić braki, jakie pozostają na skutek zwolnienia ich kolegów. Nadto uchwalono wezwać tych członków, którzy pozostają w służbie kolejowej, ażeby wolny czas od obowiązków zawodowych ofiarowali służbie bezpieczeństwa wewnątrz miasta i w tym celu zgłaszali się do organizacji tworzonych przez Dowództwo okręgowego w Krakowie.

Zgłoszenia żołnierzy i oficerów z 5-tej Dyw. Syberyjskiej.

Żołnierze i oficerowie z b. 5 dywizji syberyjskiej zgłaszają się natychmiast celem ujęcia ewidencji do oficerów ewidencyjnych powiatu swego zamieszkania, względnie do przynależnych P. K. U. Również chorzy i inwalidzi mają się zgłosić celem udzielenia im natychmiastowej opieki, względnie odesłania ich do szpitala.

Komitet uczniów

Seminaryum naucz. męsk. prosi wszystkich uczniów na zebranie we środę t. j. 14 b. m. o godz. 6-tej wieczór w celu omówienia akcesu wstąpienia do legii ochotniczej.

OCHOTNICZA SŁUŻBA LEKARZY. Komisya

dla ochotniczej służby lekarskiej przyjmuje zgłoszenia lekarzy do służby ochotniczej codziennie od godziny 12 do 1-szej w izbie lekarskiej (Radziwiłłowska 4). Pożądane jest złożenie na piśmie przez zgłaszających się następujących dat: rok urodzenia, data uzyskania dyplomu, liczba członków rodziny, czas i miejsce odbytej służby wojskowej, specjalność, zajmowane posady lub czynności urzędowe.

Absolwenci medycyny, oprócz służących w wojsku lub powołanych do świadczeń wojennych, mają się wszyscy zgłaszać w dziekanacie wydziału lekarskiego w godzinach (12—1) przedkładając na piśmie analogiczne daty.

Z POWODU ZUPEŁNEGO WYCZERPANIA NADKONTYNGENTOWEGO PRZYDZIAŁU MATERIAŁÓW TYT. przez wydanie jednorazowych i stałych

dotychczasowych asygnat na pobór mat. tyt., wstrzymuje się aż do dalszego odwołania dalszy przydział mat. tyt. dla tych osób, które w celu uzyskania tego przydziału tytoniowego subskrybują Pożyczkę odrodzenia. Zarządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem 12 bm. Równocześnie przypomina się, że biuro trafikowe otwarte jest dla stron jedynie w porządku, środy i piątki od godziny 12 i pół do godziny 1 i pół.

WYDAWANIE DEPUTATÓW ROBOTNICZYCH za maj kończy się z dniem 16 lipca. Uprawnieni do poboru, którzy dotąd nie podjęli należnych im dodatkowych racji żywności, winni do powyższego terminu zgłosić się po ich odbiór z należyci oświadczeniami legitymacjami względnie asygnatami poboru w sklepie miejskim przy pl. Jabłonowskich, gdyż w przeciwnym razie racje te im przepadną.

Z MIEJ. TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dziś pierwsza polska operetka „Kwiat paproci” Malinowskiego, która się spotkała z takim uznaniem w bieżącym sezonie z ostatnim przed urlopem występem p. Brzozowskiej oraz pp. Harasimowiczówną, Zimajer, Lelewiczem, Millerem, Minowiczem, Rewskim i in. i świetnymi tańcami pp. Koszutek, Merlińskiej, szkoły baletowej p. Koszutek. — Jutro z powodu uroczystego święta sprzymierzonych Francji nieśmiertelna „Halka” Montuski, we czwartek zaś najulubieńsza z operetek współczesnych „Księżniczka czardasza” z występem p. B. Folańskiego, art. teatru lwowskiego. Z powodu zaszłej zmiany repertuarowej bilety seldynowe, kupione na środę (Księżniczka czardasza), ważne są na tę samą sztukę, na czwartek, — na środowe zaś uroczyste przedstawienie „Halki” obowiązywać będą bilety innego koloru po cenach operowych.

Z TEATRU POWSZECHNEGO. Dziś stałem powodzeniem ciesząc się „Tajemniczy Dżem”, jutro wyborny, salwy śmiechu miejscowi budzący na widowni „Szalony pomysł” w doskonałym wykonaniu naszego zespołu. Najbliższą nowością tegoroczną będzie wytworna, przebarwna komedia Valabiegu’a pt. „Szczęście małżeńskie”.

WYCIECZKA ŚLĄSKA ZE SKOCZOWA. Lwów w naszym mieście w zeszłym tygodniu oglądając zabytki i pamiątki Krakowa. Przybyło 140 dzieci szkolnych pod przew. kierownika p. Jana Żebro. Wycieczka zajmowała się Krak. Koło Pań TSL., które podejmowało ją w piątek skromnym przyjęciem w bursie przy ul. Krupniczej, na którym szczególnie wspaniałym był śpiew patriotyczny. Poza tym przemawiali p. prof. Gatkiewicz, p. Surówka oraz p. Żebro. Jest to trzecia z rzędu wycieczka śląska, którą podejmuje Koło Pań TSL. walczące z brakiem środków na ten cel. pierwsza wycieczka była z Marhlowa, a druga z Cieszyna. Na przyszłość zapowiedziany jest jeszcze szereg innych.

WIECZÓR GRUNWALDZKI U INWALIDÓW. W zakładzie Inwalidów przy ul. Krupniczej odbył się 10 lipca uroczysty wieczór Grunwaldzki. Urządzony staraniem VI. Koła TSL. oraz Ka. walczy. W. świerczka ref. ośw. Na program złożyły się: patriotyczne przemówienie prof. F. Gatkiewicza, który barwnie opisał bitwę Grunwaldzką nawiązując przemówienie do chwili dzisiejszej, następnie miły śpiew p. Koszutek, artystyczna gra na skrzypcach p. L. Górki, występ młodocianego pianisty p. Bursy i deklamacja p. Tuchowskiej oraz serdeczne przemówienie ks. kapelana Świerczka. Uroczystość zakończyła się podwieczorkiem przyrządzonym z prośbą o ofiarę wianach przez Stow. Białego Krzyża. Obchód pozostawił podniosłe i mile wrażenie.

(z) ZA AGITACJĄ ANTYPANSTWOWĄ. Pod zarzutem zakłócania spokoju publicznego odstawiono wczoraj do więzienia sądu karnego w Krakowie czterech osobników.

(z) KRADZIEŻ. Wczoraj do mieszkania M. Brauera zamieszkałego przy ul. Rakowieckiej 6, włamali się jacyś nieznani sprawcy i skradli bieliznę oraz gar-

derobę wartości około 200.000 Mk. Jako podejrzanego o współudział w kradzieży aresztowano W. Ka-wale służącą.

Ruch giełdowy.

Kraków, 13 lipca.

(stin) Na wczorajszej giełdzie, przy niezbyt zresztą wielkim ruchu ogólnym, ceny wszystkich walut zagranicznych poszły znacznie w górę. Zyskały zwłaszcza marki niemieckie (kilkanastokrotnie), dolary amerykańskie i przede wszystkim ruble carskie, podług notowania warszawskiego, wobec których jednak nabywcy krakowscy okazali zupełną powściągliwość. Ruch papierami lokacyjnymi procentowymi słaby, przy ogólnej tendencji zniżkowej.

CEDULA KURSOWA GIEŁDY KRAKOWSKIEJ Z DNIA 12 LIPCA:

Waluty: Marki niemieckie po 100 ofiar. 460, żąd. 480. Marki niemieckie po 1000 ofiar. 470, żąd. 500, transakc. 477—485. Ruble carskie po 500 rubli ofiar. 330, żąd. 360. Ruble carskie po 100 ofiar. 320, żąd. 340. Ruble dumskie żąd. 70, poszuk. 80. Franki francuskie ofiar. 14, żąd. 15. Dolary po 100, 50, 20, 10) ofiar. 160, poszuk. 180, transakc. 172—171. Dolary kanadyjskie ofiar. 140, żąd. 160. Lei rumuńskie ofiar. 450, żąd. 460, transakc. 456. Dewizy: Nowy York —. Berlin transakc. 476—478. Wiedeń transakc. 106'50.

Akcyje bankowe: Polski Bank przemysł. ofiar. 430, żąd. 470. Bank hipoteczny ofiar. 550, żąd. 580. Bank Małopolski ofiar. 550, żąd. 590. Ziemski Bank kredyt. ofiar. 380, żąd. 410. Powszechny Bank kredytowy S. A. ofiar. 200.

Akcyje Tow. handl. i przem.: Polskie Tow. handl. ofiar. 350, żąd. 400, transakc. 375. Handl. Spółka akc. „Impex” ofiar. 200, żąd. 250. Zjeleńkowski ofiar. 1400, żąd. 1500. „Lemiesz” fabryka maszyn rolniczych ofiar. 1550, żąd. 1650. „Górka” fabryka cementu ofiar. 1350, żąd. 1450. Galic. akc. Zakłady górn. Siersza ofiar. 1300, żąd. 1400. „Tepege” Tow. dla przedsięb. górniczych ofiar. 3100, żąd. 3300. Polska Nafta ofiar. 1000, żąd. 1200, transakc. 1200—1100.

Lwów, 12 lipca.

Giełda: Ruble carskie setki 300, 320; 5-setki 310, 330. Carskie drobne 210, 230, dumskie 1000, 60, 80, dumskie 250, 40, 50; karbowane 1000—10, 16, grzywny 5-setki i wyżej 10, 16. Franki francuskie setki 1400, 1600. Franki szwajcarskie 3200, 3400, funty szterlingi 700, 740. Dolary amerykańskie 160, 180, kanadyjskie 130, 140, marki niemieckie 1000 — 470, 490, transakcye 485, setki 460, 480, lei 5-setki 440, 460, lei drobne 340, 360, liry 1000, 1200, czeskie korony 400, 420, korony austriackie stemplowane 100, 110. Dewizy: Londyn 650, 690, Paryż 1450, 1650, Zurych 3200, 3400, Praga 410, 430, Wiedeń 108, 115, Berlin 470, 500, Nowy Jork 150, 170, Mediolan 1000, 1200.

Warszawa, 12 lipca.

Giełda warszawska z dnia 12 b. m.: 6% oblig. miasta Warszawy z r. 1915/16 wartość kuponu 3.63,6, transakcye 207, żądano 210, poszukiwano 205. 6% oblig. m. Warszawy z r. 1917 po marek 100 wartość kuponu 0.18,3, transakc. 100-100,25, żądano 101 i pół, poszuk. 99. 5% oblig. banku ziemskiego wartość kuponu 1.29,6, żąd. 103, poszuk. 99. Listy zastawne 4 i pół proc. ziemskie, wartość kup. 0'50, transakcye 204, żąd. 205, poszuk. 202. 4% ziemskie 0.44,4, transakc. 203'50. 5% miasta Warszawy 2.80,2, żąd. 228, poszuk. 224 i pół proc. miasta Warszawy 2.52,3, transakc. 226, 209'50, żąd. 213, poszuk. 208. Bank kredyt. hip. wartość kuponu 0.16,9, żąd. 103, poszuk. 100.

Waluty: Ruble carskie duże 345, 360, 357, ruble dumskie duże 72 i pół, 81'25, 77. Franki francuskie 15'25, 15'30. Funty szterlingi 700, 695. Dolary Stanów Zjednocz. 169'1/2, 172, 171 i pół. Marki niemieckie duże 482, 485, małe 475. Czeki na Paryż 14'65, 14'85, na Londyn 697, 695. Nowy Jork 165, 175, 167. Berlin 470, 466. Wiedeń 106, 107'50.

Katastrofa pociągu pospiesznego Zakopane-Warszawa.

Warszawa (PAT) Dzisiaj o godz. 4 min. 35 rano między stacyami Pływa i Skierniewicami na nasypie w polu wykołcił się pociąg pospieszny Nr. 102, powracający z Zakopanego do Warszawy. Powodem katastrofy było pęknięcie szyny kolejowej, wskutek czego wykołczył się 17 wagonów, które zaryły się w nasypie i zabarykadowały komunikację na obu torach. Zabitych niema, ciężka raną oficer, 17 rannych kilka osób, inasymilacji i konduktorzy. O godzinie 10 rano na miejsce wypadku wyjechała Komisya techniczna z robotnikami i narzędziami.

BIURO PRZEWÓZ

SPÓŁKA Z OGR. POR. — ZAŁOŻONE PRZEZ CENTR. ORGAN. ROLN.
1286 Kraków, ul. Wiślna 8, I. p. Tel. 3588

wykonuje spedycje wszelkiego rodzaju. — Wysyłka towarów w wozach zbiorowych do wszystkich miast w Polsce. Przewóz i ekspedycja mebli we własnych wozach meblowych wraz z konwojem. (Dla urzędników przesiedlających się ceny niższe). Własne magazyny na kolei. Własne zaprzęgi i automobile do rozwozu towarów.

Saletę prawdziwą, boraks, szczerbki prawdziwe, ryżowe, sznurówka niciane, farbki do bielizny, mydło, „Perkuni” do farbowania materii, pokost prawdziwy. Szeroki asortyment „Orange”, kalafonii, lakierów kolorowych poleca 1748

T. Mozyk, pl. Szczepański 8.

DOKUMENTA wojskowe na nazwisko Roth Dawid, Kraków, Paulińska 8 zgubiono. 1796

ZOBIONĄ kartę zwolnienia na nazw. Antoni Busak, Dąbrowskiego 9, umowaznam.

LEP 1786

na mucoy „Mort” w arkuszach po Mk. 150, przy odbiorze nad 100 sztuk udziela się 25% opustu.

L. Weindling, skład farb i perfumeryi Grodzka 26, tel. 1596.

Obiady domowe 1427
z 3-ch dań 10 Mk.
Kraków, Gołębia 16 I. p.

Ważne dla P. T. Kupców i Kółek rolniczych!

Już nadeszły: Świeży transport po cenach niskich.

Płócenka biała grube i cienkie — Płócenka kolorowa, Klejonka lniana — Zelig, Oxfordy, Druki, Materie na kostiumy — Chustki na głowę i do nosa — Pończochy, Skarparki, Rękawiczki — Nici, Przędza, Sznurowadła niołane — Wystawki jedwabne, Krawaty do wiaz. — **Koźnierze iniekkie** — **Kapelusze Plessa i Hückla.**

Przybory do szycia.

Mydła toaletowe „Tien”, farbka do bielizny „Odo”.
Szczerbki i noże gospodarskie — **Sibutki do papierosów** — Pasty do obuwia i t. d. i t. d. 1771

Sprzedaz tylko hurtowna.

DOM HANDLOWY FRANCISZEK WOJAS, Kraków, Łobzowska 12.

DOM BANKOWY I KANTOR WYMIANY
H. MIEROSZEWSKI

SP. Z O. O.

KRAKÓW, FLORYAŃSKA 43. TELEFON 20-38.

PRZYJMUJE SUBSKRYPCJE NA POZYCZKĘ ODRODZENIA.

Załatwia wszelkie czynności bankowe, jak kupno i sprzedaż papierów wartościowych, walut oraz dewiz. 1757

Kantor wymiany. Rachunek bieżący na dogodnych warunkach.

Przyjęci zostaną

2 zdolni elektromonterzy

doświadczeni w użycowaniu motorów, w montażu przewodów dla prądu silnego i naprawianiu oraz montowaniu instalacji o silnym prądzie wszelkich rodzajów.

Oferaty z życiorysem, odpisami świadectw oraz podaniem żądanej płacy przesyłać należy do Zakładów Hutniczych w Trzebini, Małopolska. 1798

Okręgowa Komenda Policji Państw. w Krakowie przyjmie

2 uzdolnionych rusznikarzy i 2 stolarzy

Płaca według umowy, zaprowiantowanie zapewnione. Reflektanci nieżonaci mają pierwszeństwo. 1793

Powyższa komenda zakupi również **siory używane** w dobrym stanie na jedną parę koni. Zgłoszenia w Wydziale gospodarczym powyższej Komendy w Krakowie przy ul. Starowińskiej 13.

HURTOWNY SKŁAD
ARTYKUŁÓW CHEMICZNYCH

I. BIBERMAN

Kraków, ul. Krakowska 6.
Telefon nr. 3231.

Nadszedł większy transport jak:

sody bicarbonicum, kalafonii francuskiej, krochmalu, boraksu, siarki, saletry, antychloru, potażu, salmiaku oraz gumy arabskiej w kawałkach i kwasu winnego. 1785

Sprzedaje po cenach umiarkowanych.

OCHRONA UBEZPIECZONYCH

Kraków, Rynek główny 22, telef. nr. 22-46
przeprowadza przez miesiąc lipiec bezpłatnie

przeniesienia do polskich Towarzystw ułatwia zawarcie i podwyższenie ubezpieczeń od kradzieży, włamania. Wszelkie informacje w sprawach ubezpieczenia ogniowego i transportowego. 1756

P. T. Kupcom,
Składnicom oraz
Kółkom Rolniczym

Przybory wojskowe i towary galanteryjne

po najniższych cenach i w wielkim wyborze poleca

Firma Henryk Recht
Kraków, ulica Floryańska 2.

Zamówienia z prowincji uskuteczniarn odwrótną pocztą. 1785

Do natychmiastowej dostawy
z fabryk:

Maszyny parowe, kotły.
Motory benzynowe.
Kotły parowe.
Łamacze kamieni.
Walce drogowe.

BIURO INŻYNIERSKIE

ZJEDNOCZONYCH FABRYK MASZYN TOW. AKC.

przodtem

1749

Skoda, Ruston, Bromovsky i Ringhoffer
Kraków, ul. Gertrudy L. 2.

DRZEWO OPAŁOWE

suche, twarde i iniekkie rąbane z natychmiastową dostawą poleca po najniższych cenach firma 1777

Grabowski, ul. Starowińska 63

Filia oraz biuro zamawiań: Jagiellońska 11. Tel. nr. 10.

HANDEL PRZYBORÓW SZEWSKICH I KRAWIECKICH
M. ABRAHAMER

Kraków-Podgórze, ul. Legionów (3-go maja) 8

sprzedaje kotki i przędzę czarną szewską, kapsle i haki do bucików, poltury do skór, wosk, maszynki do kapsli i haków oraz wszelkiego rodzaju nici do szycia maszynowego i ręcznego po nader niskich cenach. Sprzedaż hurtowna i częściowa. 1407

Zamienię pomieszkanie 1766

składające się z dwóch pokoi, przedpokoju, kuchni i olbrzymiej werandy w Żywcu w centrum miasta na pomieszkowanie podobne w Krakowie. Chętnie dopłace. Wiadomość pod „Port” do Biura reklamy „Prasa” w Krakowie, Karmelińska 16, tel. 20-86.

Już nadeszły

słynne angielskie opony Burnetta, które
sprzedajemy o 50% taniej niż inne firmy.

PONADTO POSIADAMY NA SKŁADZIE:

Cynę angielską
Kompozycje
Płyty asbestowe
Płyty gumowe
i t. d.
Przybory automobilowe
Lampy karbitowe
Palniki
Dźwignie
Pompy nożne itd.

SPÓŁKA HANDLOWO-PRZEMYSŁOWA

KRAKÓW, UL. PIJARSKA L. 4, TELEFON NR. 3476.

„ESHAPE”